

- Дайте му една кокошка! - заповядал царят.

И така, от село на село, от град на град - раздали всичките кокошки. Останала само една - най-мършавата. Препускали, пропускали и по пътя срещнали един каменоделец. Той бил почернял от слънцето защото цял ден работел на открито. Спели конете си и го попитали:

- Ей, ти, какви ни кой командава в твоя дом?

- Виждате ли този голям чук, с който цял ден работя? - отвърнал каменоделецът. - Само да посмее да ме командава жена ми, ще ѝ счупя главата!

Царят веднага наредил да му дадат най-хубавия кон и рекъл:

- Най-после да срещна един истински мъж!

Каменоделецът се качил бързо на своя кон и потеглил към къщи да се похвали на жена си. Тя, като го видяла такъв черен върху бял кон, отдалече се пробикнала:

- Мъжо, как може ти да си толкова черен, а да яздиш бял кон. Върви да го върнеш и да вземеш черен!

Като чул това, ромът на галоп потеглил обратно. Настигнал царската свита и рекъл:

- Царло, вземете беля кон и ми дайте черен, че жена ми не ме харесва на бял кон!

Царят, като чул това, заповядал на приборните си:

- Вземете му коня и му дайте кокошка - и той не е мъж!

Взели му коня и му дали последната мършава кокошка. Каменоделецът отчаян се върнал въкъщи. Жена му хранела кокошките на двора. Мъжът хвърлил мършавата кокошка при останалите, а жена му като видяла, че той е дал цял кон за кокошка, страшно се разсърдила.

- Как може да дадеш цял кон за кокошка!?

Мъжът отговорил:

- Ромние, в този двор нито бял кон ще влезе, нито петел ще пее, защото кокошката командава.

Каквото посееш, това ще никне

Имало едно време един цар. Царството му било голямо и богато, ала си нямал наследник. Имел три дъщери и жена му забременяла пак. Царят заповядал на жена си:

- Жено, внимавай този път, защото ако родиш пак момиче, не искам повече да те видя!

Жената много се уплашила, но не можела нищо да направи.